

Hof van cassatie - Cour de cassation

TRADCAS

2023

(Vertaalde) samenvattingen van arresten van
het hof van cassatie, geordend volgens
rolnummer.

Résumés (traduits) des arrêts de la Cour de
cassation, classés en fonction de numéro
de rôle.

C.20.0379.F

26 januari 2023

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](https://curia.europa.eu/juris/liste/2023/ARR.20230126.1F.5)

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

Lorsque devant la Cour se pose la question de savoir si l'article 17, § 2, a), 1er tiret, de la directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants, doit être interprété en ce sens que l'indemnité d'éviction due à l'agent principal dans la mesure de la clientèle apportée par le sous-agent n'est pas « un avantage substantiel » procuré à l'agent principal et commettant du sous-agent, la Cour pose une question préjudiciale à la Cour de Justice de l'Union Européenne (1). (1) Voir les concl. du MP.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Directive 86/653/CEE - Article 17 - Agents commerciaux indépendants - Agent principal - Apport de clientèle par un sous-agent - Avantage substantiel - Indemnité d'éviction

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Union européenne - Directive 86/653/CEE - Article 17 - Agents commerciaux indépendants - Agent principal - Apport de clientèle par un sous-agent - Avantage substantiel - Indemnité d'éviction

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

KOOPHANDEL, KOOPMAN - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

COMMERCE. COMMERCANT - Agents commerciaux indépendants - Agent principal - Apport de clientèle par un sous-agent - Avantage substantiel - Indemnité d'éviction - Directive 86/653/CEE - Article 17

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Apport de clientèle par un sous-agent - Avantage substantiel - Indemnité d'éviction - Directive 86/653/CEE - Article 17 - Agents commerciaux indépendants - Agent principal

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten
- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants
- Art. 17, al. 2, a), première tiret Directive 86/653/CEE du Conseil du 18 décembre 1986 relative à la coordination des droits des États membres concernant les agents commerciaux indépendants

Wanneer, voor het Hof van Cassatie, de vraag wordt gesteld of voldaan is aan artikel 23, § 1, a), en § 2, van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Lugano op 30 oktober 2007, wanneer een beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter is opgenomen in de algemene voorwaarden waarnaar een schriftelijk gesloten overeenkomst verwijst door vermelding van de hyperlink naar een website waarop van deze algemene voorwaarden kan worden kennisgenomen en waarop deze kunnen worden gedownload en afdrukken, zonder dat de partij waaraan dat beding wordt tegengeworpen, is verzocht de algemene voorwaarden te aanvaarden door op die website een vakje aan te vinken, en ongeacht het antwoord op de vraag of die partij, vóór het sluiten van de overeenkomst, hiervan op de voormelde website daadwerkelijk heeft kennisgenomen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 368.

Lorsque devant la Cour de cassation se pose la question de savoir s'il est satisfait à l'article 23, §§ 1er, a), et 2, de la convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, signée à Lugano le 30 octobre 2007, lorsqu'une clause attributive de juridiction est contenue dans des conditions générales auxquelles un contrat conclu par écrit renvoie par la mention du lien hypertexte d'un site internet dont l'accès permet de prendre connaissance desdites conditions générales, de les télécharger et de les imprimer sans que la partie à laquelle cette clause est opposée n'ait été invitée à accepter ces conditions générales en cochant une case sur ledit site internet et indépendamment de la question de savoir si cette partie en a effectivement pris connaissance sur ledit site internet avant que le contrat soit conclu, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de Justice de l'Union Européenne (1). (1) Voir les concl. du MP.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - Internationale overeenkomst - Beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter - Lugano II-verdrag - Artikel 23 - Toepassing - Prejudiciële vraag

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken
- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - Internationale overeenkomst - Beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter - Lugano II-verdrag - Artikel 23 - Toepassing - Prejudiciële vraag

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken
- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

EUROPESE UNIE - Algemeen - Verdrag van 30 oktober 2007 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Lugano II) - Artikel 23 - Internationale overeenkomst - Beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter - Aanvaarding van de algemene voorwaarden - Verwijzing naar een hyperlink - Vraag om uitlegging

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Contrat international - Clause attributive de juridiction - Convention de Lugano II - Article 23 - Application - Question préjudicielle

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale
- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Contrat international - Clause attributive de juridiction - Convention de Lugano II - Article 23 - Application - Question préjudicielle

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale
- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

UNION EUROPEENNE - Généralités - Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale du 30 octobre 2007 (Lugano II) - Article 23 - Contrat international - Clause attributive de juridiction - Acceptation des conditions générales - Renvoi à un lien hypertexte - Demande d'interprétation

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

EUROPESE UNIE - Algemeen - Verdrag van 30 oktober 2007 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Lugano II) - Artikel 23 - Internationale overeenkomst - Beding tot aanwijzing van de bevoegde rechter - Aanvaarding van de algemene voorwaarden - Verwijzing naar een hyperlink - Vraag om uitlegging

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

- Art. 23 Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

UNION EUROPEENNE - Généralités - Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale du 30 octobre 2007 (Lugano II) - Article 23 - Contrat international - Clause attributive de juridiction - Acceptation des conditions générales - Renvoi à un lien hypertexte - Demande d'interprétation

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

- Art. 23 Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale

F.19.0116.F

13 november 2023

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20231113.3F.3](#)

AC nr. ...

Wanneer de vraag rijst of buiten gebruik gestelde motorvoertuigen die door een onderneming voor de verkoop van tweedehandswagens en wrakken zijn gekocht bij de in artikel 314 van de richtlijn bedoelde personen en die bedoeld zijn om "voor stukken" te worden verkocht, zonder dat die stukken hieruit zijn gehaald, gebruikte goederen vormen in de zin van artikel 311, paragraaf 1, punt 1, van de richtlijn nr. 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2022, nr. 318.

Lorsque se pose la question de savoir si des véhicules automobiles hors d'usage acquis par une entreprise de vente de véhicules d'occasion et d'épaves auprès de personnes visées à l'article 314 de la directive, destinés à être vendus « pour pièces » sans que les pièces en aient été détachées, constituent des biens d'occasion au sens de l'article 311, paragraphe 1er, point 1, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée, la Cour pose une question préjudiciable à la Cour de justice de l'Union européenne (1). (1) Voir les concl. du MP.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Europees recht - Richtlijn 2006/112/EG - Uitlegging - Prejudiciële vraag - Onderneming voor de verkoop van tweedehandswagens en wrakken - Aankoop van buiten gebruik gestelde motorvoertuigen - Bestemd om "voor stukken" te worden verkocht - Niet uit die voertuigen gehaalde stukken - Gebruikte goederen - Begrip - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Droit européen - Directive 2006/112/CE - Interprétation - Question préjudiciable - Entreprise de vente de véhicules d'occasions et d'épaves - Acquisitions de véhicules automobiles hors d'usage - Destinés à être vendus « pour pièces » - Pièces non détachées - Biens d'occasion - Notion - Question préjudiciable à la Cour de justice de l'Union européenne

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Europees recht - Richtlijn 2006/112/EG - Uitlegging - Prejudiciële vraag - Onderneming voor de verkoop van tweedehandswagens en wrakken - Aankoop van buiten gebruik gestelde motorvoertuigen - Bestemd om "voor stukken" te worden verkocht - Niet uit die voertuigen gehaalde stukken - Gebruikte goederen - Begrip - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Belasting over de toegevoegde waarde - Richtlijn 2006/112/EG - Uitlegging - Onderneming voor de verkoop van tweedehandswagens en wrakken - Aankoop van buiten gebruik gestelde motorvoertuigen - Bestemd om "voor stukken" te worden verkocht - Niet uit die voertuigen gehaalde stukken - Gebruikte goederen

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Droit européen - Directive 2006/112/CE - Interprétation - Question préjudiciale - Entreprise de vente de véhicules d'occasions et d'épaves - Acquisitions de véhicules automobiles hors d'usage - Destinés à être vendus « pour pièces » - Pièces non détachées - Biens d'occasion - Notion - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Taxe sur la valeur ajoutée - Directive 2006/112/CE - Interprétation - Entreprise de vente de véhicules d'occasions et d'épaves - Acquisitions de véhicules automobiles hors d'usage - Destinés à être vendus « pour pièces » - Pièces non détachées - Biens d'occasion

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la

van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Belasting over de toegevoegde waarde - Richtlijn 2006/112/EG - Uitlegging - Onderneming voor de verkoop van tweedehandswagens en wrakken - Aankoop van buiten gebruik gestelde motorvoertuigen - Bestemd om "voor stukken" te worden verkocht - Niet uit die voertuigen gehaalde stukken - Gebruikte goederen

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 1, § 2, eerste lid Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 311, § 1, punt 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

- Art. 313, § 1 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

valeur ajoutée

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Taxe sur la valeur ajoutée - Directive 2006/112/CE - Interprétation - Entreprise de vente de véhicules d'occasions et d'épaves - Acquisitions de véhicules automobiles hors d'usage - Destinés à être vendus « pour pièces » - Pièces non détachées - Biens d'occasion

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er, § 2, al. 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 311, § 1er, point 1 Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 313, § 1er Directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au Système commun de taxe sur la valeur ajoutée

Daar waar het op grond van artikel 861 Gerechtelijk Wetboek in beginsel aan de partij wiens belangen door de onregelmatigheid zijn geschaad toekomt om een exceptie van nietigheid op te werpen en om belangenschade aan te voeren en te bewijzen, dient de rechter in gevallen waar de onregelmatigheid tot gevolg kan hebben gehad dat een processtuk zoals een dagvaarding of een voorziening in cassatie de partij aan wie deze werd betekend niet heeft bereikt en de onregelmatigheid er bijgevolg de reden van kan zijn dat deze partij niet verschijnt of afwezig blijft, ambtshalve de exceptie van nietigheid op te werpen en, bij toepassing van artikel 861, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, maatregelen op te leggen om de onregelmatigheid te regulariseren; deze verplichting voor de rechter vindt zijn grondslag in het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging, krachtens hetwelk een partij de mogelijkheid moet krijgen om zijn standpunt voor de rechter uiteen te zetten en zijn belangen te verdedigen.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen -
Cassatieberoep - Fiscale zaken - Onregelmatige betekening -
Herstel van bewezen belangenschade - Taak van de rechter -
Maatregelen om de onregelmatigheid te regulariseren

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen -
Cassatieberoep - Fiscale zaken - Onregelmatige betekening -
Herstel van bewezen belangenschade - Taak van de rechter -
Maatregelen om de onregelmatigheid te regulariseren

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek

Bien qu'il revienne en principe, sur la base de l'article 861 du Code judiciaire, à la partie dont les intérêts ont été lésés par l'irrégularité de soulever une exception de nullité et de faire valoir et d'établir l'atteinte à ses intérêts, le juge est tenu, dans le cas où l'irrégularité peut avoir eu pour effet qu'une pièce de procédure, tels une citation ou un pourvoi en cassation, ne soit pas parvenue à la partie à laquelle elle a été signifiée et que l'irrégularité puisse, par conséquent, expliquer la raison pour laquelle cette partie ne paraît pas ou est défaillante, de soulever d'office l'exception de nullité et, en application de l'article 861, alinéa 2, du Code judiciaire, d'imposer des mesures en vue de la régularisation de l'irrégularité; cette obligation du juge trouve son fondement dans le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense, en vertu duquel une partie doit avoir la possibilité d'exposer son point de vue devant le juge et de défendre ses intérêts.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Pourvoi en cassation - Matière fiscale - Signification irrégulière - Réparation d'une lésion d'intérêts prouvée - Mission du juge - Mesures en vue de la régularisation de l'irrégularité

- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Pourvoi en cassation - Matière fiscale - Signification irrégulière - Réparation d'une lésion d'intérêts prouvée - Mission du juge - Mesures en vue de la régularisation de l'irrégularité

- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

*BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen -
Cassatieberoep - Fiscale zaken - Onregelmatige betekening -
Herstel van bewezen belangenschade - Taak van de rechter -
Maatregelen om de onregelmatigheid te regulariseren*

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

*BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen -
Cassatieberoep - Fiscale zaken - Onregelmatige betekening -
Herstel van bewezen belangenschade - Taak van de rechter -
Maatregelen om de onregelmatigheid te regulariseren*

- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 861 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Pourvoi en cassation - Matière fiscale - Signification irrégulière - Réparation d'une lésion d'intérêts prouvée - Mission du juge - Mesures en vue de la régularisation de l'irrégularité

- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Pourvoi en cassation - Matière fiscale - Signification irrégulière - Réparation d'une lésion d'intérêts prouvée - Mission du juge - Mesures en vue de la régularisation de l'irrégularité

- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 861 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire

- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1079 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire
- Art. 1079 Code judiciaire

P.20.1218.F

22 maart 2023

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#)

AC nr. ...

Het koninklijk besluit dat werd genomen in uitvoering van een wet tot toekenning van bijzondere machten aan de Koning vormt slechts een akte van de uitvoerende macht die krachtens artikel 159 Grondwet vatbaar is voor het wettigheidstoezicht door de gewone hoven en rechtbanken, zolang dat besluit niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een wettelijke bekraftiging (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477.

L'arrêté royal pris en exécution d'une loi attribuant des pouvoirs spéciaux au Roi ne constitue un acte du Pouvoir exécutif passible du contrôle de légalité des cours et tribunaux en vertu de l'article 159 de la Constitution qu'aussi longtemps qu'il n'a pas fait l'objet d'une confirmation législative (1). (1) Cass. 19 août 2020, RG P.20.0840.F, Pas. 2020, n° 477.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekraftiging

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité par le pouvoir judiciaire - Arrêté royal de pouvoirs spéciaux - Confirmation législative

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekraftiging

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité par le pouvoir judiciaire - Arrêté royal de pouvoirs spéciaux - Confirmation législative

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekraftiging

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité par le pouvoir judiciaire - Arrêté royal de pouvoirs spéciaux - Confirmation législative

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekraftiging

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité par le pouvoir judiciaire - Arrêté royal de pouvoirs spéciaux - Confirmation législative

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994
- Art. 159 La Constitution coordonnée 1994

De deelneming aan een vereniging van misdadigers veronderstelt geen lidmaatschap van de verboden groepering gedurende een bepaalde periode; de wet vereist als constitutief bestanddeel van het misdrijf evenmin dat de dader door de vereniging zou zijn aangetrokken of dat hijzelf andere leden zou hebben aangetrokken.

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Deelneming aan een vereniging van misdadigers

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Deelneming aan een vereniging van misdadigers

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Deelneming aan een vereniging van misdadigers

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Deelneming aan een vereniging van misdadigers

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

De in artikel 322 Strafwetboek bedoelde organisatie moet een opzettelijk karakter hebben en sluit elke toevallige of gelegenheidssamenscholing uit; ze moet de verschillende leden onderling aan mekaar binden met ondubbelzinnige banden waardoor hun samenhorrigheid wordt verheven tot een korps dat in staat is om op het geschikte moment te handelen; het voorwerp van dat misdrijf bestaat in de vereniging van misdadigers en niet in de wanbedrijven, die daarvan losstaan (1). (1) Cass. 26 maart 2014, AR P.13.1907.F, AC 2014, nr. 244.

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

L'existence de la participation à une association de malfaiteurs n'est pas tributaire d'une adhésion durant une période déterminée au groupement illicite; la loi n'exige pas davantage, au titre d'un élément constitutif de l'infraction, que l'auteur ait été recruté par l'association ou qu'il ait lui-même recruté d'autres membres.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Participation à une association de malfaiteurs

- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Participation à une association de malfaiteurs

- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Participation à une association de malfaiteurs

- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Participation à une association de malfaiteurs

- Art. 322 Code pénal

L'organisation visée par 322 du Code pénal doit avoir un caractère volontaire exclusif de tout rassemblement accidentel ou circonstanciel; elle doit rattacher les différents membres les uns aux autres par des liens non équivoques érigeant leur entente en un corps capable de fonctionner au moment propice; l'objet de cette infraction est l'association de malfaiteurs et non les délits, qui en sont distincts (1). (1) Cass. 26 mars 2014, RG P.13.1907.F, Pas. 2014, n° 244.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Organisation - Notion - Objet de l'infraction

- Art. 322 Code pénal
- Art. 322 Code pénal

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

VERENIGING VAN MISDADIGERS - Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek
- Art. 322 Strafwetboek

- Art. 322 Code pénal
- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Organisation - Notion - Objet de l'infraction

- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Organisation - Notion - Objet de l'infraction

- Art. 322 Code pénal

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Organisation - Notion - Objet de l'infraction

- Art. 322 Code pénal

P.21.0228.F

18 januari 2023

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

Dès lors que la Cour constate que, pour l'instance en cassation, le législateur traite différemment le justiciable dont la déchéance de la nationalité est prononcée à la suite d'une procédure civile introduite devant la cour d'appel postérieurement à une condamnation pénale, et celui qui se voit déchoir de la nationalité par la décision qui statue en même temps sur l'action publique, il y a lieu d'interroger la Cour constitutionnelle à titre préjudiciel sur la constitutionnalité de l'article 23, § 6, alinéa 1er, du Code de la nationalité belge (1). (1) Voir les concl. du MP.

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de

NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de traitement - Question à la Cour constitutionnelle

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge

NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de traitement - Question à la Cour constitutionnelle

rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen -
Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
GRONDWETTELijk HOF - Prejudiciële vraag - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de
rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen -
Verschil in behandeling

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
GRONDWETTELijk HOF - Prejudiciële vraag - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de
rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen -
Verschil in behandeling

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
PREJUDICIEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de
rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen -
Verschil in behandeling

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
PREJUDICIEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de
rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen -
Verschil in behandeling

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden
beslissing - Ontvankelijkheid van de middelen - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen -
Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het
Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden
beslissing - Ontvankelijkheid van de middelen - Burgerlijke
rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof
van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen -
Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het
Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicelle - Procédure civile
en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier
et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du
justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de
traitement

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicelle - Procédure civile
en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier
et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du
justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de
traitement

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour
constitutionnelle - Procédure civile en déchéance de la nationalité -
Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision
ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité -
Conditions - Limites - Différence de traitement

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION E - Cour
constitutionnelle - Procédure civile en déchéance de la nationalité -
Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision
ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité -
Conditions - Limites - Différence de traitement

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision
attaquée - Recevabilité des moyens - Procédure civile en déchéance
de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier
ressort - Décision ordonnant la déchéance - Moyens de cassation -
Limites - Différence de traitement - Question à la Cour
constitutionnelle

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision
attaquée - Recevabilité des moyens - Procédure civile en déchéance
de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier
ressort - Décision ordonnant la déchéance - Moyens de cassation -
Limites - Différence de traitement - Question à la Cour
constitutionnelle

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Généralités -
Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel

rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

De vervallenverklaring van de nationaliteit is een bijkomende burgerlijke sanctie die samen met de strafrechtelijke veroordeling wordt opgelegd en die wijst op ernstige tekortkomingen aan de Belgische burgerplichten(1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345. (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring van de nationaliteit - Draagwijde - Bijkomende burgerlijke sanctie

- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring van de nationaliteit - Draagwijde - Bijkomende burgerlijke sanctie

- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit

De persoon van wie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit door het openbaar ministerie wordt gevorderd voor het hof van beroep met toepassing van artikel 23, § 1, WBN, moet worden gelijkgesteld met een vervolgde persoon en dient zijn cassatieberoep niet te betekenen aan het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betrekking en/of neerlegging - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de traitement - Question à la Cour constitutionnelle

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Généralités - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions - Limites - Différence de traitement - Question à la Cour constitutionnelle

- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 1er Code de la nationalité belge

La déchéance de nationalité est une sanction civile complémentaire de la condamnation pénale révélant des manquements graves aux devoirs de citoyen belge (1). (1) Voir les concl. du MP.

NATIONALITE - Déchéance de la nationalité - Portée - Sanction civile complémentaire

- Art. 23 Code de la nationalité belge
- Art. 23 Code de la nationalité belge

NATIONALITE - Déchéance de la nationalité - Portée - Sanction civile complémentaire

- Art. 23 Code de la nationalité belge
- Art. 23 Code de la nationalité belge

La personne dont la déchéance de la nationalité belge est poursuivie par le ministère public devant la cour d'appel en application de l'article 23, § 1er, du Code de la nationalité belge doit être assimilée à une personne poursuivie et n'est pas tenue de signifier son pourvoi au ministère public (1). (Solution implicite). (1) Voir les concl. du MP.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai de signification et ou de dépôt - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Obligation de signifier le pourvoi - Application

- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 427 Code d'Instruction criminelle

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betrekking en/of neerlegging - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerde in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwijzing van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

CASSATIEMIDDELLEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai de signification etou de dépôt - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Obligation de signifier le pourvoi - Application

- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Obligation de signifier le pourvoi - Application

- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Obligation de signifier le pourvoi - Application

- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 427 Code d'Instruction criminelle
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

Le pourvoi en cassation contre larrêt de la cour d'appel statuant en premier et dernier ressort sur l'action en déchéance n'est recevable, conformément à l'article 23, § 6, alinéa 1er, du Code de la nationalité belge que si le défendeur à cette action s'est prévalu vainement, devant la cour d'appel, d'une attribution, au jour de sa naissance, de la nationalité belge en raison de la nationalité du père ou de la mère ou en raison du fait d'être né en Belgique d'un auteur né lui-même en Belgique; la recevabilité du pourvoi suppose en outre qu'il soit motivé par l'ilégalité ou l'irrégularité du rejet de cette exception dûment soulevée (1). (1) Voir les concl. du MP.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour

de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Ontvankelijkheid

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Ontvankelijkheid

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

NATIONALITEIT - Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Moyens de cassation - Recevabilité

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Moyens de cassation - Recevabilité

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Généralités - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Généralités - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

NATIONALITE - Déchéance - Procédure civile en déchéance de la nationalité - Cour d'appel statuant en premier et dernier ressort - Décision ordonnant la déchéance - Pourvoi du justiciable - Recevabilité - Conditions

- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge
- Art. 23, § 6 Code de la nationalité belge

Artikel 5 Verordening (EG) nr. 987/2009 van 16 september 2009 steunt op een vermoeden dat een gedetacheerde werknemer regelmatig is aangesloten bij de socialezekerheidsregeling van de lidstaat waar de tewerkstellende onderneming is gevestigd; er is derhalve grond om overeenkomstig artikel 267, lid 3, VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie een vraag te stellen, geformuleerd als volgt: "Moet artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels aldus worden uitgelegd dat: - indien, na een vraag van de autoriteiten van de lidstaat van tewerkstelling tot intrekking met terugwerkende kracht van de A1-verklaringen, de autoriteiten van de lidstaat die de A1-verklaringen hebben afgegeven zich ertoe beperken deze verklaringen voorlopig in te trekken met de mededeling dat zij geen bindende kracht meer hebben zodat de strafprocedure in de lidstaat van tewerkstelling kan worden verder gezet en er slechts definitief zal worden beslist door de lidstaat van afgifte van de A1-verklaringen nadat de strafprocedure in de lidstaat van tewerkstelling definitief is afgehandeld, het aan de A1-verklaringen klevende vermoeden dat de betrokken werknemers regelmatig zijn aangesloten bij de socialezekerheidsregeling van die lidstaat van afgifte vervalt en die A1-verklaringen niet meer bindend zijn voor de autoriteiten van de lidstaat van tewerkstelling; - indien het antwoord op die vraag ontkennend is, de autoriteiten van de lidstaat van tewerkstelling in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie de bedoelde A1-verklaringen wegens fraude buiten beschouwing mogen laten" (1)? (1) Het OM was van mening dat de voorgestelde prejudiciële vragen niet moesten worden gesteld, zie concl. "in hoofdzaak" OM.

L'article 5 du règlement (CE) n° 987/2009 repose sur une présomption de régularité de l'affiliation d'un travailleur détaché au régime de sécurité sociale de l'État membre où est établie l'entreprise qui l'emploie; en application de l'article 267, alinéa 3, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, il y a donc lieu de poser la question suivants à la Cour de justice de l'Union européenne: « L'article 5 du règlement (CE) n° 987/2009 du Parlement européen et du Conseil, du 16 septembre 2009, fixant les modalités d'application du règlement (CE) n° 883/2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale, doit-il être interprété en ce sens que: - si, après que les autorités de l'État membre où l'activité salariée est exercée ont demandé de retirer rétroactivement les certificats A1, les autorités de l'État membre qui ont émis les certificats A1 se contentent de retirer provisoirement ces certificats en indiquant qu'ils n'ont plus de force obligatoire en sorte que la procédure pénale peut être poursuivie dans l'État membre d'emploi et que l'État membre qui a émis les certificats A1 ne statuera définitivement qu'après que la procédure pénale est définitivement close dans l'État membre où l'activité salariée est exercée, la présomption qui s'attache aux certificats A1 de régularité de l'affiliation des travailleurs concernés au régime de sécurité sociale de cet État membre d'émission devient caduque et ces certificats A1 ne lient plus les autorités de l'État membre d'emploi ? ; - si cette question appelle une réponse négative, au vu de la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne, les autorités de l'État membre d'emploi peuvent ne pas tenir compte desdits certificats A1 pour fraude » (1)? (1) . Le ministère public estimait qu'il n'y avait pas lieu de poser les questions préjudiciales proposées. Voir les concl. du MP publiées à leur date dans AC.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordening 987/2009 over de coördinatie van sociale zekerheidsstelsels - Bindende kracht van detacheringsdocumenten (A1-documenten) voor autoriteiten van de lidstaat waar de gedetacheerde werknemer verblijft en arbeid verricht - Voorlopige schorsing van de detacheringsdocumenten in de lidstaat van de zetel van de werkgever - Bepaling van het

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlement (CE) n° 987/2009 du 16 septembre 2009 - Force obligatoire des documents de détachement (documents A1) envers les autorités de l'État membre dans lequel le travailleur détaché réside et travaille - Suspension provisoire des documents de détachement dans l'État membre du siège de l'employeur - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de

toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordening 987/2009 over de coördinatie van sociale zekerheidsstelsels - Bindende kracht van detacheringsdocumenten (A1-documenten) voor autoriteiten van de lidstaat waar de gedetacheerde werknemer verblijft en arbeid verricht - Voorlopige schorsing van de detacheringsdocumenten in de lidstaat van de zetel van de werkgever - Bepaling van het toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

De dimona-aangifteplicht opgelegd bij het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling is een aangelegenheid als bedoeld door artikel 580, 1°, Gerechtelijk Wetboek, ook al wordt die regelgeving niet uitdrukkelijk in deze laatste bepaling vermeld (1). (1) Zie gelijkluidende concl. "in hoofdzaak" OM.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafkosten - Bevoegdheid - Geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgever inzake sociale zekerheid - Aangifte van verschuldigde bijdragen (Dimona) - Bevoegdheid van de arbeidsrechtbank - Samenstelling van het strafrechtscollege in hoger beroep

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafkosten - Bevoegdheid - Geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgever inzake sociale zekerheid - Aangifte van verschuldigde bijdragen (Dimona) - Bevoegdheid van de arbeidsrechtbank - Samenstelling van het strafrechtscollege in hoger beroep

justice de l'Union européenne

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlement (CE) n° 987/2009 du 16 septembre 2009 - Force obligatoire des documents de détachement (documents A1) envers les autorités de l'État membre dans lequel le travailleur détaché réside et travaille - Suspension provisoire des documents de détachement dans l'État membre du siège de l'employeur - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

L'obligation de déclaration Dimona, imposée par l'arrêté royal du 5 novembre 2002 instaurant une déclaration immédiate de l'emploi est une matière visée à l'article 580, 1° du Code judiciaire, même si cet article ne fait pas explicitement mention de ladite réglementation (1). (1) Voir les concl. conformes « dit en substance » du MP publiées à leur date dans AC.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Contestations relatives aux obligations de l'employeur en matière de sécurité sociale - Déclaration des cotisations à acquitter (Dimona) - Compétence du tribunal du travail - Composition de la juridiction pénale en degré d'appel

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Contestations relatives aux obligations de l'employeur en matière de sécurité sociale - Déclaration des cotisations à acquitter (Dimona) - Compétence du tribunal du travail - Composition de la juridiction pénale en degré d'appel

Er is grond om overeenkomstig artikel 267, lid 3, VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie een vraag te stellen, geformuleerd als volgt: "Moeten artikel 13.1, b), i), van de Verordening nr. 883/2004/EG van 29 april 2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, de artikelen 3.1, a), en 11.1, van de Verordening (EG) m. 1071/2009 van 21 oktober 2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en artikel 4.1.a), van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van 21 oktober 2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg zo worden uitgelegd dat uit de omstandigheid dat een onderneming die een wegvervoersvergunning krijgt in een lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 1071/2009 en de Verordening (EG) nr. 1072/2009 en dus werkelijk en op duurzame wijze in die lidstaat moet zijn gevestigd, noodzakelijk volgt dat daarmee onweerlegbaar is aangetoond dat haar zetel is gevestigd in die lidstaat zoals bedoeld met artikel 13.1 van de voormelde Verordening nr. 883/2004/EG om te bepalen welk socialezekerheidsstelsel van toepassing is en dat de autoriteiten van de lidstaat van tewerkstelling door die vaststelling zijn gebonden" (1)? (1) Het OM was van mening dat de voorgestelde prejudiciële vragen niet moesten worden gesteld, zie concl. "in hoofdzaak" OM.

En application de l'article 267, alinéa 3, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, il y a lieu de poser la question suivants à la Cour de justice de l'Union européenne: « L'article 13.1, b), i), du règlement (CE) n° 883/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004, portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale, les articles 3.1, a), et 11.1, du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil, du 21 octobre 2009, établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil, et l'article 4.1, a), du règlement (CE) n° 1072/2009 du Parlement européen et du Conseil, du 21 octobre 2009, établissant des règles communes pour l'accès au marché du transport international de marchandises par route, doivent-ils être interprétés en ce sens que le fait qu'une entreprise obtienne une licence de transport dans un État membre de l'Union européenne conformément au règlement (CE) n° 1071/2009 et au règlement (CE) n° 1072/2009 et qu'elle doive donc être établie de façon stable et effective dans cet État membre, implique nécessairement qu'elle apporte ainsi la preuve irréfragable que son siège social est établi dans cet État membre au sens de l'article 13.1, dudit règlement (CE) n° 883/2004 pour déterminer le régime de sécurité sociale applicable et que les autorités de l'État membre où ladite salariée est exercée sont liées par ce constat » (1)? (1) Le ministère public estimait qu'il n'y avait pas lieu de poser les questions préjudiciales proposées. Voir les concl. « dit en substance » du MP publiées à leur date dans AC.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordening 883/2004 over de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels - Gedetacheerde werknemers - Zetel van de werkgever - Bepaling van het toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordeningen 1071/2009 en 1072/2009 over de communautaire vervoersvergunning - Duurzame vestiging van een transportfirma in een lidstaat - Bepaling van het toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlement (CE) n° 883/2004 du 29 avril 2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale - Travailleurs détachés - Siège de l'employeur - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlements (CE) n° 1071/2009 du 21 octobre 2009 et n° 1072/2009 du 21 octobre 2009 portant sur la licence de transport communautaire - Établissement stable d'une société de transport dans un État membre - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

Justitie van de Europese Unie

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordening 883/2004 over de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels - Gedetacheerde werknemers - Zetel van de werkgever - Bepaling van het toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Verordeningen 1071/2009 en 1072/2009 over de communautaire vervoersvergunning - Duurzame vestiging van een transportfirma in een lidstaat - Bepaling van het toepasselijke socialezekerheidsstelsel - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlement (CE) n° 883/2004 du 29 avril 2004 portant sur la coordination des systèmes de sécurité sociale - Travailleurs détachés - Siège de l'employeur - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

UNION EUROPEENNE - Questions préjudiciales - Règlements (CE) n° 1071/2009 du 21 octobre 2009 et n° 1072/2009 du 21 octobre 2009 portant sur la licence de transport communautaire - Établissement stable d'une société de transport dans un État membre - Détermination du régime de sécurité sociale applicable - Question préjudiciale à la Cour de justice de l'Union européenne

P.23.0987.F

1 augustus 2023

ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230801.VAC.1

AC nr. ...

Uit de erkenning van de probatiemaatregel en de aanpassing van die maatregel door de procureur des Konings naar een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtsbank voor de duur en onder de door de Franse rechterlijke beslissingen opgelegde voorwaarden, volgt dat de strafuitvoeringsrechtsbank, nadat ze de invrijheidstelling onder toezicht heeft herroepen, niet overeenkomstig het Franse recht de duur diende vast te stellen van de wegens de herroeping te ondergane gevangenisstraf, maar zich diende te beperken tot het uitoefenen van de ambtshalve en jaarlijkse controle van de vrijheidsberoving, tot na het verstrijken van een periode van vijf jaar.

De la reconnaissance de la mesure de probation, et de l'adaptation de cette mesure par le procureur du Roi en une mise à la disposition du tribunal de l'application des peines pour une durée et aux conditions imposées par les décisions judiciaires françaises, il suit que, après avoir révoqué la libération sous surveillance, le tribunal de l'application des peines ne devait pas fixer conformément au droit français la durée de l'emprisonnement à subir en raison de la révocation, mais devait se borner à procéder d'office et annuellement au contrôle de la privation de liberté jusqu'à l'expiration d'une période de cinq ans.

STRAFUITVOERING - Buitenlands probatiessonnis - Vervangende straf - Erkenning in België

- Art. 95/21 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 95/22 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 95/23 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 95/24 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

APPLICATION DES PEINES - Jugement de probation étranger - Peine de substitution - Reconnaissance en Belgique

- Art. 95/21 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine
- Art. 95/22 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine
- Art. 95/23 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine
- Art. 95/24 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/24 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/25 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER - Probatieuitstel - Herroeping - Buitenlands probatieveonnis - Vervangende straf - Erkenning in België

- Art. 95/21 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/22 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/23 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/24 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/25 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/21 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/22 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/23 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/24 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/25 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/21 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/24 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/25 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE - Sursis probatoire - Révocation - Jugement de probation étranger - Peine de substitution - Reconnaissance en Belgique

- Art. 95/21 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/22 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/23 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/24 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/25 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/21 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/22 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/23 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/24 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/25 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/21 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/24 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 95/25 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

De erkenning van het buitenlandse vonnis en de daarin vervatte probatiebeslissing, eventueel na aanpassing door het openbaar ministerie met toepassing van artikel 17 van de wet van 21 mei 2013, heeft tot gevolg dat er overeenkomstig de Belgische wetgeving toezicht zal worden gehouden op de straf of de maatregel, alsof het een vonnis van een Belgisch rechtscollege zou betreffen.

STRAFUITVOERING - Buitenlands probatievonnis - Erkenning in België

INTERNATIONALE RECHTSHELP - Strafkosten - Buitenlands probatievonnis - Erkenning in België

Het Belgische recht beheert het toezicht op de straf of de maatregel die door het openbaar ministerie werd erkend, met inbegrip van de te nemen beslissingen wanneer de veroordeelde persoon de opgelegde voorwaarden niet naleeft of een nieuw strafbaar feit pleegt.

INTERNATIONALE RECHTSHELP - Strafkosten - Buitenlands probatievonnis - Erkenning in België - Gevolg - Toepassing van de Belgische wet

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorwaarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorwaarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorwaarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorwaarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 95/24 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

- Art. 95/25 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

La reconnaissance du jugement étranger et de la décision de probation qu'elle comporte, éventuellement adaptés par le ministère public en application de l'article 17 de la loi du 21 mai 2013, a pour conséquence que la peine ou la mesure sera surveillée conformément à la législation belge, comme s'il s'agissait d'un jugement rendu par une juridiction belge.

APPLICATION DES PEINES - Jugement de probation étranger - Reconnaissance en Belgique

ENTRAIDE JUDICIAIRE INTERNATIONALE - Matière répressive - Jugement de probation étranger - Reconnaissance en Belgique

La surveillance de la peine ou de la mesure étrangère reconnue par le ministère public est régie par le droit belge, en ce compris pour les décisions à prendre lorsque la personne condamnée n'observe pas les conditions imposées ou commet une nouvelle infraction pénale.

ENTRAIDE JUDICIAIRE INTERNATIONALE - Matière répressive - Jugement de probation étranger - Reconnaissance en Belgique - Conséquence - Application de la loi belge

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

STRAFUITVOERING - Buitenlands probatieverdienst - Erkenning in België - Gevolg - Toepassing van de Belgische wet

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorraarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

APPLICATION DES PEINES - Jugement de probation étranger - Reconnaissance en Belgique - Conséquence - Application de la loi belge

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 14 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne

- Art. 21, § 1 Wet 21 mei 2013 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en probatiebeslissingen met het oog op het toezicht op de probatievoorwaarden en de alternatieve straffen uitgesproken in een lidstaat van de Europese unie

- Art. 21, § 1 L. du 21 mai 2013 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux jugements et décisions de probation aux fins de la surveillance des mesures de probation et des peines de substitution prononcées dans un État membre de l'Union européenne